

הרהורי דברים אחר האסון הגדול

שאירע במירון ביום לג' בעומר תשפ"א

הנה אין איתנו נביא שיבוא ויאמר על מה ה' עשה לנו ככה, ומה עלינו לחזק ולתקן, ולב יודע מרת נפשו (משלי יד, י), ובודאי שאם קרה דבר זה ביומא דהלולא דרשב"י זיע"א אשר עליו נאמר (סוכה מה): יכול הוא לפטור את כל העולם כולו מן הדין, בודאי אשר צריכים אנו לעמוד ולהתחזק ביתר שאת, ולא דבר מקרה הוא.

ושמעתי בשם אחד מצדיקי הדור שציין לדברי המדרש תהלים (שומר טוב; מזמור יז): 'תני ר' שמעון בן יוחי משל לאחד שהיה מכה את בנו, ולא היה יודע הבן על מה הוא מוכה, לאחר שהכהו אמר לו לך ועשה דבר פלוני שצויתך היום כמה ימים ולא השגחת בי, כך כל אותן אלפים שנפלו במלחמה בימי דוד, לא נפלו אלא על שלא תבעו בנין בית המקדש, והלא דברים קל וחומר, ומה אם אלו שלא היה בית המקדש ביניהם, ולא נחרב בימיהם, נעשה להם כך, ונענשו על שלא תבעו אותו, אנו שחרב בימינו, ואין אנו מתאבלים עליו, ולא נבקש עליו רחמים על אחת כמה וכמה, לפיכך התקינו חסידים הראשונים שיהיו מתפללים שלש תפלות בכל יום, והתקינו בו אנא רחום ברחמך הרבים השב שכינתך לציון וסדר העבודה לירושלים, ותקנו בונה ירושלים ברכה בפני עצמה בתפלה, ובברכת המזון, כיון שראה דוד כך, אמר אם נפלתי ביד שונאי היו מפילים אותי בחרב, אבל הקדוש ברוך הוא רחמיו רבים, לכך נאמר מלפניך משפטי יצא'. ע"כ. וכל דברי המדרש הללו אומר לנו זאת רשב"י בכבודו ובעצמו, שנפלו אלפים על שלא תבעו את חורבן ביהמ"ק. [ולשון 'תביעה' נראה דאינה לשון של בקשה גרידא, אלא תביעה ודרישה בכח ובתוקף כאדם התובע חובותיו, ואל לנו לחשוש ולהימנע מזאת וכלשונו של המסילת ישרים (פרק יט) שכתב: 'וכבר נחת רוח הוא לפניו יתברך שיהיו בניו מבקשים ומתפללים על זאת, ואף שלא תעשה בקשתם מפני שלא הגיע הזמן או מאיזה טעם שיהיה, הנה הם עשו את שלהם והקב"ה שמח בזה'].

והנה אותם אלפים שנפלו בימי דוד, **נפלו במגפה**, וכדברי החת"ס בספרו תורת משה (פרשת תצוה): 'אמרו חז"ל דלכן היה המגיפה בימי דוד ומתו מאה איש בכל יום על שלא התאמצו על בנין בהמ"ק (כדאיתא באגדת שמואל (פרשה ל"א) ויבא גד אל דוד וכו' למה דוד דומה באותו שעה לאחד שמכה את בנו וכו', כך כל אוכלוסים שנפלו על שלא תבעו את בנין בית המקדש וכו', לכן תקנו נשיאים הראשונים שיהיו מתפללין בכל יום אנא השב שכינתך לציון ע"כ), ותקן דוד מאה ברכות והוא מכוון כנגד מאה אמה קומת בהמ"ק'. ע"כ. ואכן אף אצלנו בא"י וכן בכל העולם פגעה יד ה' עד לא מכבר במגיפת הקורונה הנוראה אשר נפלו אלפים מעמ"י רח"ל, ובימים אלו שנסתיימה כמעט המגיפה בא"י והתכונו כולנו לעלות ולשמוח וליראות אצל התנא האלוקי רשב"י ללא שום מגבלות, אך לדאבונו אירע האסון הנורא במחיצתו של הרשב"י זיע"א, ובודאי לא דבר ריק הוא ועלינו לשוב ולהתחזק ביתר שאת בדבריו של רשב"י עצמו שעלינו לתבוע מאיתנו יתברך את ביהמ"ק, ולהתאבל ולהצטער על חסרונו והעדרו. וכבר כתב רבנו היעב"ץ בסידורו (הל' תשעה באב): 'אלמלא לא היה אלא עון זה בידינו שאין מתאבלין על ירושלים כראוי, די להאריך גלותינו, והיא בעיני הסיבה קרובה היותר גלויה עצומה וחזקה לכל השמדות המופלגות הגדולות הנוראות המבהילות הרעיונים אשר מצאונו בגלות בכל מקומות פזורנו וכו' לפי שיצא האבל הזה מליבנו וכו' שכחנו את ירושלים ולא עלתה על לבנו ע"כ כמת מלב נשכחנו וכו'. עיי"ש. [ויתכן שאולי אירע האסון הזה בעת חצות לילה ממש שאז הקב"ה יושב ושואג כארי ואומר: 'אוי לבנים שבעונותיהם החרבתי את ביתי ושרפתי את היכלי והגליתים לבין אומות העולם' (ברכות ג.), ואז ראוי ראוי לכל ירא שמים שיהא **מיצר ודואג** על חורבן בית המקדש (שו"ע סי' א ובמ"ב שם ס"ק ט)].

נשוב כולנו ונתעורר לתבוע ולדרוש מאת

ה' שיבנה לנו בקרוב את בית המקדש